

VOL. 25. ÉV

1927 szeptember 1.

DETROIT, MICH.

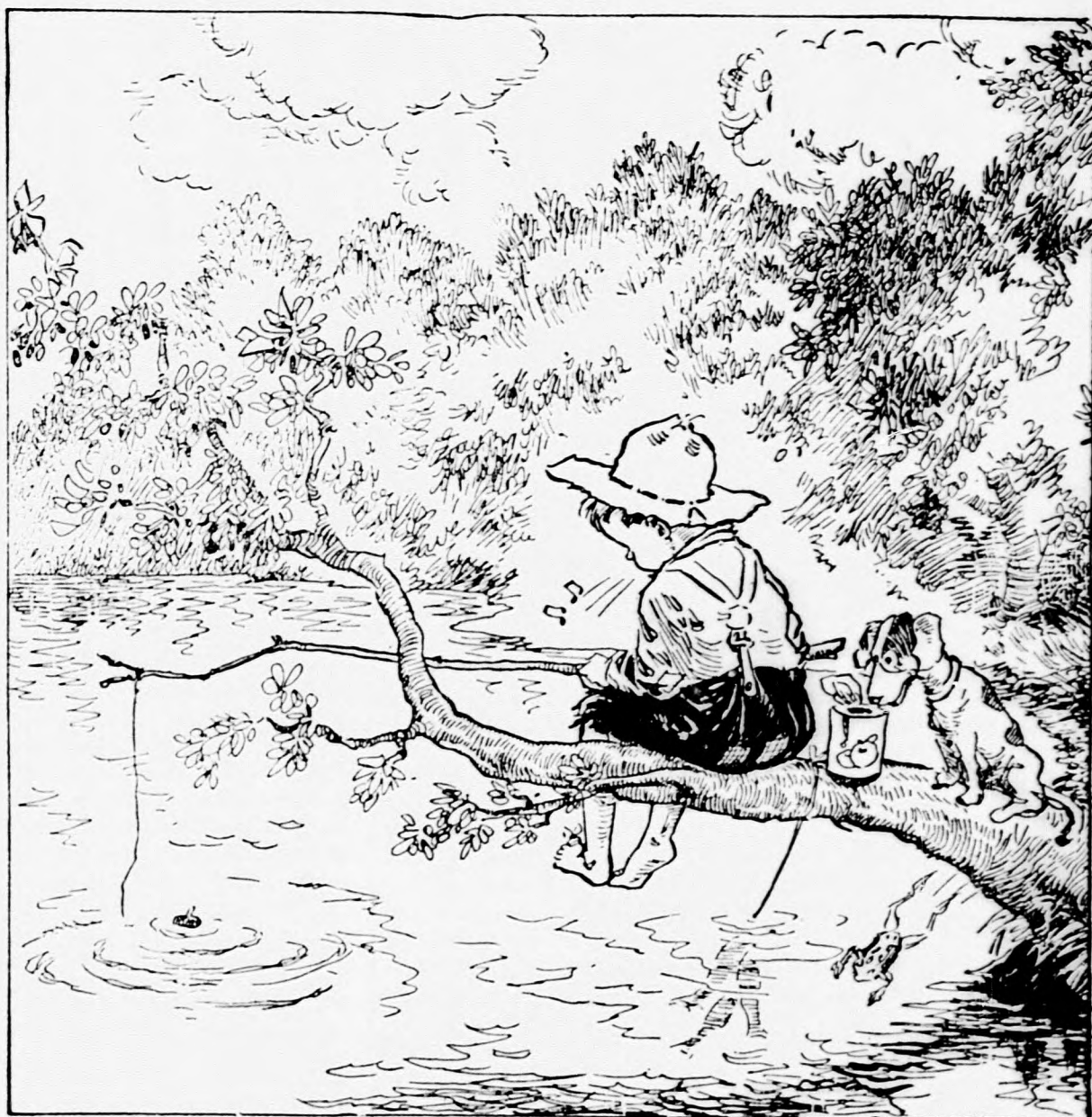
DONGO

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 16. SZÁM

"SAMU" H ALÁSZIK

— Ezek a halak is olyanok, mint a Dongó hátralékosai. Potyáznak, de nem kerülnek horogra. Dagadna meg bennük a giliszta.

ARATÁS FELÉ

Irtta: HEGYI ISTVÁN

Érik az Úrnak vetése, érik,

Magyar ég itatja vizével,

Magyar nép eteti tűzével:

A magyar Isten vetése érik!

És felnő, felnő egész az égig!

Bütangolhatja sáskasereg,

Belehajthatnak rossz emberek,

Megdöntheti orkán, megverheti vész,

Uj kalász sarjad, ha egyik kivész!

Elnyulhat a satnya, — áll az erős!

Megbujhat a gyáva, — dacol a hős!

Elhullhat a sok, — él a kevés!

De érik, de érik a magyar vetés!

. . . És felnő, felnő az egész égig!

A világ nem látott olyan aratást,

Olyan acélost, olyan csodást,

Mint a mienk lesz, majd ha megérik!

Egy emberfej lesz minden kalász,

Égigérő, dacos, gránüt-magyar!

Homlokán tombol a zivatar

S szemei helyén csillagok ragyognak!

Nem a por lesz hona e magyaroknak,

Hol görnyedt alázattal csusznak, remegnek,

Isten szabad világa, a szent magasság

Az lesz hazája az uj ösembereknek!

Imádságuk nem mellük kongatása,

— Mely azért kong, mert üres szivre csapnak!

S nem nyöszörgése a gyáva alázatnak,

De magyar vérünk büszke harsonája!

Tiszta szemüket emelik fel Hozzája,

Hogy lásson, olvasson benne az Isten!

Ó lesz még, lesz még új élet itten,

Leveti bilincsét a test, a lélek,

Az ős szépséghez mindenek visszatérnek

És egybeforrnak ujjongó hitben!

. . . Érik az Úrnak vetése, érik,

Magyar ég itatja vizével,

Magyar nép eteti tűzével:

A magyar Isten vetése érik!

VEGYES HIREK

Neustadt német városban adót vetettek ki azokra, akik rövid hajat viselnek. Hej, ha egyszer a rövid észre vetnének ki adót, de sok adófizető lenne ezen a világon.

A Kereszt című napilap ezentul hetenkint csak egyszer fog megjelenni. Hát bizony az amerikai magyar ujságesinálásnál elég egy Kereszt is egy hétre.

Torringtonból az abauji magyarok üdvözölték Rothermere lordot. Az abauji kurucok Torringtonban is kurucok maradnak.

Ugyancsak divatba jöttek mindenfelé a "Magyar Nap"-ok. — Lassankint mindenfelé magyarok leszünk majd egy-egy napig.

Pittsburghban nagy gyűlést tart a Verhovay Segélyegylet. Sok minden összegyűlt az utóbbi évek alatt és alighanem hosszadalmas lesz a gyűlés kinyomása.

A dollár értéke állítólag hat százalékkal növekedett az utóbbi öt év alatt. De hát mit ér ez nekünk, akiknél nincs minek növekednie. Akkurát úgy vagyunk vele, mint valamikor az arany- valutával. Akinek az aranyvaluta előtt semmi pénze se volt, a valuta után is annyija maradt, de aranyban.

A toledo magyaroknak is van már saját lapjuk és pedig a "Toledo Híradó", melynek szerkesztésével Keresztfalvy Antal vitézkedik, aki valamikor végigesinálta a világháborút, hát ezt is majd csak kibírja.

Akronban nagy magyar vásár lesz az őszön. Erre a vásárra fel kellene hajtani azokat a kétlábú ökröket is, akik itt szarvak nélkül is egyre döfnek.

JAPÁN VICC

— Olvastad? Az új japán tengerészeti minisztert úgy hívják, hogy Okada.

— Elég furcsa, hogy tengerészeti miniszter létére még mindig nem szokta meg a tengert!

Dr. L. H. HERBERT
VOLT EZREDORVOS
8005 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH⁶

NYARALÁS BAJOKKAL

(Detroiti história)

ADÓDIK az az emberi életben, hogy a legjobbat is megunja a földi halandó és vágyakozik a változás után. Már a régi rómaiak is azt tartották, hogy a változatoságban van a gyönyörűség. A detroiti "termetes" szenesnek kutya jó dolga van, de azért rajta is kiütött a nyavalya. Azt mondja, hogy egész éven át nézi a szent meg a West Jeffersont, hát el kéne menni valamerre holmi nyaralás irányában.

Meg azután miért is ne menne, mikor először nyár van, azután meg nem igen zaklatják most a "kosz cimerek", végül pedig pénzbe se kerül, merthogy a takaros gépkocsi akárhová is elviszi az embert. Nem kell egyéb csak egy jól megtömött tarisznya, meg azután egy-két gallon bor, a többi már jön magától.

Igy azután a "termetes" szenes is elkészült, de mielőtt utnak vágott volna, takaros elbucsuzott mindenkitől, merthogy barátságos ember és mindenki ismeri a magyar fertályban. No, meg cimborát is kellett szerezni a nyaraláshoz, mert unalmas egyedül a vakációzás, meg azután a régi magyar igazság szerint "ökör iszik magába".

Egyszóval cimborá is akadt, így

azután elkövetkeztek Detroitból és nekivágtak a nagyvilágnak, mármint Michigan állam északi részének. Gurult a gépkocsi, a melyben ott lapult a megtömött tarisznya, a gallonosban pedig barátságosan diskurált a szőlőlé. Mert így menet közben olyan a bor a butykosban, akárcsak a fiait féltő kotlóstyuk. Egyre csacsog, hogy aszongya: "koty...koty..."

Addig kotyogott a szőlőlé, hogy a "termetes" szenes végül is megunt a dolgot s odaszólt a cimborának:

— Meg kellene fojtogatni ezt a butykost, mert sokat kotyog.

A cimborának szörnyen tetszett az indítvány. Megálltak tehát és megszorongatták a butykos nyakát alaposan. Közben többször megismétlődött ez a fojtogatás s mikor estefelé megérkeztek egy helyre, ahol friss széna illatozott a félszerben, elhatározták a nyaraló cimborák, hogy a félszerben alusznak a szénaillet okáért.

Mert negy lelki gyönyörűség ám a szénaillet, legkivált magyar embernél. Az egyszéri szegénysorú magyar embertől megkérdezték egyszer, hogy mit is csinálna, ha püspök lenne belőle.

— Ha püspök vónék, akkor mindig hájas piritózt ennék, meg szénásszekeren aludnék — volt a szegény ember válasza.

Hát egyszóval nagy örömük volt a vakációs cimboráknak, hogy ilyen szerencse érte őket a szénaillettel. Erre az öröme újból nekiestek a butykosnak és minden szuszt kiszorítottak belőle. Akkor azután végignyultak a drága, illatos szénán és úgy aludtak, akár csak a tej.

Mikor azután reggel a hasukra kezdett sütni a nap, a "termetes" szenes felcihelődött, de nagyon furcsálta az esetet, mert csuromviz volt rajta a ruha. Eleinte restelni kezdte a dolgot, mert azt hitte, hogy az erős szénaillet visszavitte a gyerekkorba és tetszik tudni, azt hitte, hogy... Tetszik tudni a többit.

A cimborá is felneszelt, ő is nedves volt, de rögtön megállapította, hogy nagy eső lehetett az éjszaka és becsurgott rájuk a víz. Így azután megnyugodtak mind a ketten és elégedetten mondogatták egymásnak:

— No, ilyen jól régen nem aludtam. Mintha csak elvágta volna a nyakamat.

A butykos ott busult a széna mellett, de nem kotyogott, mert, hogy először nem lötyögtették, azután pedig semmisse volt benne. Semmi egyéb a levegőnél.

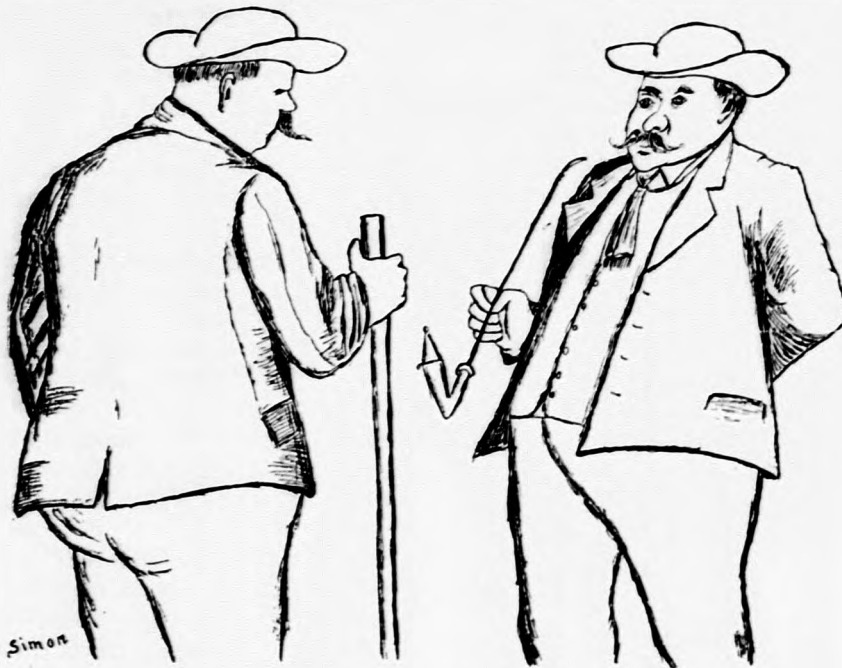
Másnap elbogaráltak egész nap a nyaraló cimborák és este megint csak lefeküdtek az illatos szénára. De csak forogtak egész éjjel és vakaróztak szünetlenül. A szunyogok valóságos lakodalmat tartottak rajtuk reggelig, amikor is szárazon ugyan, de tele hólyaggal tápázkodtak fel a cimborák s olyan dühösen néztek az illatos szénára, mint a véres ingre.

— No, az éccaka nem áztunk el — vigasztalódott a cimborá.

— Nem! — vágta oda mérgesen a szenes — de most már gyerünk haza, mert én nem akarok "hagyfevert" kapni ettől a szénától.

És ezzel azután vége is volt a nyaralásnak. Mert a kutya fekdék a szénán — szárazan.

PETRÁS LAJOS
 ÖGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS
 Irodái:
 1040 Guardian Building
 8917 Buckeye Road
 Telefon: Main 6530 Garf. 2110
 Lakás telefon: Cedar 996.
 CLEVELAND — OHIO

EGYSZERŰ BESZÉD

MAGYARNAK lenni nem annyit jelent, mint támogatni a Horthy kormány vagy bármely más kormányt. Ez már politika volna. Magyarnek lenni azonban nem politika.

Magyarnak lenni annyit jelent, mint szeretni és védelmezni a mi szerencsétlen fajtánkat. Érezni a testvéri érzést minden magyarral szemben. Arra törekedni, hogy nyugalmat, örömet, jólétet, tisztességet szerezzünk a magyarnak. Megbecsülni, aki nekünk jót akar.

Magyarnak lenni sors. Senki sem tehet róla. Mint ahogy a juhász kutya nem tehet arról, hogy juhász kutya és nem agár.

Magyarságunkat megtagadni erkölcstelen dolog. Eltagadni nem lehet.

Amint nem lehet csak úgy, akaromra magyarrá lenni annak, aki nem magyar.

Magyartalankodni azonban lehet magyarnak is. Óh, bőven látjuk, hogy lehet. Nagy divat ez manapság. Így szokták félművelt emberek elhitetni magukkal és másokkal, hogy kis félszeg lelkük intelligens. Mert ahhoz tényleg intelligencia kell, hogy más fajokkal szemben türelmesek legyünk. Hogy tiszteljük az emberi jogokat. Hogy ne együk meg egymást nemzetség szerint.

Tényleg az volna a legkívánatosabb állapot, ha ilyen marakodásról szó sem lehetne. Ha a németnek nem lennének német óhajai a franciával szemben, a franciának francia torzszalkodásai a némettel és a fehérnek nem volnának "szinügyei" a feketével.

Ez azonban nem ott kezdődik, hogy édesanyánkat és a bölcsönket megtagadjuk. Ez ott kezdődik, hogy a bölcsönket szeretjük. Nagyon szeretjük. Mert aki szereti a maga bölcsőjét, az tiszteli a másét is. Csak ilyen ember lehet önzetlen egyénileg és faj szerint. Nagy önmegtágadás, lemondás, türelem, magasfoku lelki emelkedettség kell ehhez. És ez az, amire törekedni kell a kultürembereknek.

Az azonban beteg állapot, ha valaki mindenkivel szemben türelmes, csak éppen a saját édes testvérével szemben türelmetlen. Ha nekünk, magyaroknak minden jó, ami nem magyar és semmi se jó, ami magyar.

Temérdek jelensége van ennek közéletünkben. Ilyen a Rothermere ügy is, amit különös előszereettel állítanak szembe minden magyar forumon a Sacco-Vanzetti ügygel. Egyleteinkben, ahol politikának tényleg nincs helye, azzal népszerűsítették a Sacco-Vanzetti ügyet, hogy ez nem po-

litika. És azzal akarták megölni a magyarbarát Rothermere-ügyet, hogy az politika. Pedig mindenki tudja, hogy mind a kettő politika. És, ha szó lehet arról, hogy valamelyik kevésbé politika, akkor a Rothermere-ügy az.

Igy történt aztán, hogy magyar egyletek tiltakoztak Sacco- és Vanzetti kivégzése ellen. Ha már foglalkoztak az ügygel nagyon helyesen. És elvetették ezzel párhuzamosan a magyarbarát Rothermere ügyet. Nagyon helytelenül. Mert ez már aztán igazán vérbe-menő játék a politikával.

(Akroni Hírlap)

LABOR DAY

A munka ünnepel ma;
A kérges tenyerek
Összeverődnek tapsra.
Aki nem kapnak kenyeret
Verejtékért a munka hetén:
Vajjon miért is tapsolnak
A munka ünnepén?

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA
A RÉGI PÉLDABESZÉD

Amelyik clevelandi magyar háznál
a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELANO, O.
MINDKÉT TELEFON.

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegeyen,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.
52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a felhótt is
Táncos kedvü marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.
511 Ontario Str. Buffalo, N. Y.

ESETEK

PISZTORY ÉS A LAP-SZERKESZTŐ

Pisztory Mór, a kolozsvári professzor képviselőjelölt volt akkor Kolozsváron, amikor Halász Lajos nagyváradi lapszerkesztő vizsgázott nála, aki ugyanezen képviselőjelölt volt ugyanekkor Biharban. A vizsga jól ment, egyszerre azonban Halász Lajos akadózni kezdett.

— Ne féljen, jelölt ur — szólta rá Pistory, — feleljen nyugodtan: hamarabb fogok én megbukni mint ön.

FELEKEZETNELKÜLI

Antal, a budapesti egyetem egyházjogtanára, megkövetelte, hogy vizsgázói pontosan elmondják a felsorolásokat. Az egyik jelölt el is mondta jól, de nem sorrend szerint, hanem elsőnek a felsorolás negyedik tételét mondta, másodiknak a felsorolás első tételét, harmadiknak a harmadik tételt, negyediknek pedig a második tételt. Az öreg Antal rosszalólag esóváltta a fejét:

— Ej, ej, jelölt ur, maga vagy keresztény ember és akkor a felsorolást elmondja előlről hátra, vagy zsidó, s akkor elmondja hátulról előre, de így összevissza, micsoda maga?

— Felekezetnélküli vagyok, — felelte nyugodtan a jelölt.

EZ IS LOGIKA

Kerekes Géza szolnoki ügyvéd az ország egyik leghíresebb és legkitűnőbb védője volt valamikor. Egyszer egy nagy ügyben beállított hozzá egy vidéki magyar és jó sokáig alkudozott,

hogymennyi legyen a védői díj! Nem tudtak megegyezni, a magyar elment és csak három nappalva jelentkezett ismét Kerekesnél:

— Hát tessék akkor vállalni az ügyet úgy, ahogy tecessé mondani.

— Jól van barátom, elvállalom, de miért jött vissza hozzám, hiszen hallom, hogy ez alatt a három nap alatt bejárta Szolnok minden ügyvédét és mindegyikkel alkudozott.

— Azért jöttem vissza a tekintetes urhoz, mert a tekintetes ur kért a legtöbbet. Ócsó husnak híg a leve. Az én ügyem nagy ügy, nem adom én azt ócsó Jánosok kezére hanem csak a legdrágább ügyvédre bízom.

TITKOSAN

Gróf Wenckheim Béla, az első magyar miniszterelnökök egyike, nem volt valami tulzottan szabadelvű gondolkodású ember. Egyszer, amikor Istóczy Győző interpelláció keretében nagyon megtámadta a zsidókat, Wenckheim igen kemény választ adott Istóczynak. A beszédnek nagy sikere volt és hívei melegen üdvözölték is a miniszterelnököt. Wenckheim azonban nagyon fanyarul fogadta az üdvözléseket. Szemmelláthatólag bosszantotta ez az ünneplés s végül is indulatosan felelte:

— Ej, mit gratuláltak, ha titkos szavazás lett volna, magam is a saját válaszom tudomásul vétele ellen szavaztam volna.

Mi lett volna akkor?

A Fedák Sárival viaskodó Feld Mátyás, igen erővel viselkedett a kettőjük közt megindult polgári pör tárgyalásán, sőt igen erővel, mi több: bátran verte vissza Fedák Istvánnak ellene intézett, ismeretes támadását is. Feld Matyi erővel kapcsolatban most fölelevenítették a következő anekdotát, mely szájról-szájra jár az ugynevezett irodalmi kávéházak berkeiben.

Feld Matyi szép, szőke felesége két évvel ezelőtt anyai örömei elé nézett. Matyi tehát beszállítja nejét a zsidókórházba. A kórházban az asszonyt közös kórterembe akarták elhelyezni, amire Matyi éktelen dühre lobbant, s nagy patáliát csapott.

— Micsoda dolog az, nem engedem, hogy a feleségemet közös kórterembe tegyék! — Az én apám alapította meg az első magyar színházat negyven évvel ezelőtt s én harminc esztendeje vagyok a Chevra Kadisa tagja! Más bánásmódot kérek!

A kórházban attól tartottak, hogy Matyi már-már törti-zuzni fog éktelen haragjában. Ezért gyorsan eleget tettek kívánságának s az asszonynak külön szobát adtak. Amikor aztán Matyi meglátogatta másnap délután a feleségét, Benedikt orvosnár ezzel fogadta:

— Utána jártam a dolognak és megtudtam, hogy ön tényleg tagja harminc éve a Chevra Kadisának. Csakhogy azt is megtudtam, hogy soha egy krajcár tagdíjat nem fizett!

Feld Mátyás gyorsan készen volt a felelettel:

— No hallja, tanár ur, ha én harminc éven át még tagdíjat is fizettem volna, elképzelheti, hogy mi lett volna itt tegnap!

MINEK?

TURISTA: Mért nem reperálja ki a háza tetejét, hisz becsurog az eső!

A GAZDA: Hát ha esik, akkor nem tudom megreperálni!

TURISTA: Reperálja meg akkor, ha nem esik.

A GAZDA: Akkor meg úgy se csurog be....

FÖLDIKÉM!

Pénzért mutogassanak téged, ha potyán olvasod a Dongót.

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

A leghíresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piriócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI

A TALLJANYOKNÁL adót vetnek ki a cingel bodikra. No, mondok, még a za szerencse, hogy itt nem okoskodnak a zijjesmivel, mer ha itt is adót vetnének ki, akkor inkább elmuffolnék a zemberevők közé. Ugy is szeretném tudni, hogy mijjenek a zemberevő menyecskék.

Egy öreg hercegné meg igen nekilöndült oszt holmi jóképű fijatal legényekkel repülni ment. Aszondi, hogy ha már eczer megkell halni, akkor legalább haljon meg fijatal legényekkel.

A klevelandi misziszek közül meg sokan igen mérgesek, merhogy stappolnak a miszterek, oszt mindég ott-hon ülnek a nyakokon. Hát ez nem jári, merha már stappolnak a miszterek, legalább elmehetnének sóskát szedni.

BOTANIKA

— Hallom, kedves kisasszony, hogy nagyon érdekli a botanika.

— Igen, igen, tanár ur! Csak a latin neveket nem tudom megjegyezni. Csak egyetlen egy növény neve maradt az eszemben!

— És mi az?

— Delirium tremens!

TÉVEDES.

— Hányszor mondtam neked kisfiam, hogy ne verekedj. Jó fiuk nem verekszenek.

— De mama én azt hittem, hogy a Karcsi jó fiu. Azért vágtam pofon s azt gondoltam, nem fog visszaütni.

Torringtonif figurák

A TORRINGTONI magyarok már huszonöt év óta építik a "Magyar Ház"-at, de annak fundamentuma még mindig nem látszik ki a földből. Gyűlés meg indítvány akadt bőven 25 év alatt, de annál tovább nem mentek. A derék muzsikosok végre megunták a dolgot és elhatározták, hogy nagyszabásu pikniket rendeznek a "Magyar Ház" javára, még pedig a Kiss Károly pompás farmján, ahol a magyarok ezelőtt nem tartottak soha pikniket, mert hogy is menne a magyar a magyarhoz.

A piknikre erősen készültek a magyarok, mert a torringtoni cigányok között még a nyolc éves kisbögös is olyan nagy legény, hogy első díjakat nyert a versenyeken. A piknik hírére még a rabok is megmozdultak és az egyik bodi arra kérte a bírót, hogy egy napra eressze ki őt a rácsos ablak megül, de a bíró nem tett eleget a kérésnek, mert attól tartott, hogy a bodi a piknik után megint csak egy hasábfával fogja megtapogatni az oldalbordáját.

A piknik nagyszerűen sikerült és az egyik erdélyi bodinak olyan érzéssel huzzák az erdélyi esárdást, hogy még a Kiss Károly esacsija is eljárta a "csálisztont", mert nem értett az erdélyi esárdáshoz. Az erdélyi bodi pedig annyira járta a esárdást a pázsiton, hogy egyszer csak legurult a dombról s fejtetőn állt meg az árokban.

Miután a cigányoknak muzsikálniuk kellett, így azután másokra bízta a rendezést. Mikor azután elszámolásra került a sor a nagybögösnél, az egyik bodi csak ötven dollárt vitt el kiadásnak, a többit pedig otthon hagyta. A muzsikusok szörnyű dühbe gurultak és megfogadták, hogy legközelebb alaposan elhuzzák a dohányos bodi nótáját. De azt is megfogadták, hogy ezután csak a nagybögőt ismerik el pénztárnak, mert az teljesen biztos.

A dohányos boditól most nem tanácsos megkérdezni, hogy hány pengőt is vitt el az elszámolásra.

KEDÉLYES FOGHÁZ

A kolozsvari fogházban államfogház büntetésüket ülték le sok évvel ezelőtt egyszerre gróf Bethlen Bálint, Góga Oktavian oláh költő, aki azóta az új Romániában miniszter lett, továbbá Szász Ödön és Riechtzeit Artur újságíró. Mindannyian párbajvétségért "szenvettek." Bethlen Bálint egyszer kitalálta, hogy jó lenne vasárnap templomba menni. El is kéredzkedtek a fogház egyik főemberétől, aki azt mondta, hogy rendben van, elereszti őket a templomba, de ő is velük megy. Templom után a Bethlen Bálint lakása mellett vezetete vissza az ut a fogházba, pogányság lett volna meg nem engedni, hogy a társaságot a gróf meg ne kínálja a lakásán egy kupica pálinkával. Az egy kupica pálinkából sok kupica lett, ebéd is lett, uzsonna is lett, vacsora is lett, felkerültek a pincéből a kitünő küiküllőmenti borok is, azután megjelent Csikai Gyuri, a cigány is, a bandájával. Reggel felé rászólt gróf Bethlen Bálint a társaságra:

— Fiuk, én szívesen látlak beneteket, de reggel hétkor raport van a fogházban, siessünk, hogy akkorra beérjünk.

Szedelőzködtek is, de a fogházi főember, akit a sok ital a legjobban elgyalázott, tiltakozott a legerősebben a távozás ellen. Végre is a rabok erőszakkal ültették kocsiba a főfő embert és úgy cipelték be a fogházba, hogy reggel hét órakor nála raporton jelentkezzenek.

BUFFALOBAN

Csonka Illés honfitársunk volt szíves elvállalni a Dongó képviselőt. Ajáljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

A LEGUJABB "TANIK"

Talán kevés ember van So. Bendben, aki ne ismerné a Gressó Pistát, a hős szerelme. Olyan a hangja, mint egy csirké-é és az ember nem tudja, mikor beszél, hogy csak ugyan ő rikácsol-e, vagy pedig a csirkék kint az udvarban.

Volt neki egy Mary nevezetű kedvese, akit nagyon szeretett. Csak az volt a baj, hogy az nem szerette őt és akárhányszor elment hozzá, a leány apja mindig kirugta a házból azzal a kijelentéssel — nem mérsz ki innen, te koszos!

Szegény Gressó Pistát nagyon bántotta ezen eljárás és elment a Burkus Jancsihoz tanácsért.

— Mondd meg nekem Jancsi — szólalt meg a fülíg szerelmes Gressó — mit tegyek, hogy engem a Mary szeressen. Olyan szépen beszélek neki és mégsem akar szeretni. Ennek a tetejébe az apja mindig kirug a házból és azt mondja, hogy koszos. Mit jelent az, hogy koszos. Te talán jobban érted.

— Hát tudod — szólalt meg a Burkus — koszos, az annyit jelent, hogy nem vagy megfésülve, vagyis a hajad kócos. Miért nem huzod ki magadat, mint egy legénynek kellene. Hiszen úgy nézel ki, mint egy öreg asszony.

Közben aztán a Burkusnak, ki nek mindig valami huncutságon jár az esze, egy ötlete támadt. Tudniillik volt neki medecinája, amellyel a kutyáiban levő bolhákat szokta kiirtani és az úgy néz ki, mint a tanik, amelyért a Kohajda huszonöt centet csárcsol. — Tegyéél tanikot a hajadra — szó-

lalt meg a Burkus, — hogy jó szagos legyéél.

Azzal aztán magyarázta a Gressónak, hogy hol van a tanik és az rögtön neki állt bekenni a haját.

Egy darabig csak kenegette-kenegette, de egyszer csak elkezdett irtózatosan ordítani, mert végtelenül csipte a kutyaorvos-ság a fejét. Mint egy vadember szaladt ki Gressó az ucca közepére és torka-szakadtából elkezdett ordítani, hogy — Help! help! help!

Ennek hallatára kiszaladtak az ucca lakói és látván a Gressót, azt gondolták, hogy a mulitól van megkeveredve, és kezdték őt körül venni.

Persze, mikor a Pista azt látta, neki iramodott és mindenki utánna. Még olyan hajszát nem látott a világ, mert kergették őt fehérek és feketék egyaránt és csak a rendőrség közreműködésével tudták elfogni a még mindig jajgató Gressót.

(A "Pletyká"-ból)

ŐSZI DAL

Elfujta első dalát az ősz
és sirva fakadt a madár.
A szívem, ég tudja, hányadik
poharat issza már.

De szép is ez a régi dal, hogy:
Egyszer mindennek vége lesz.
Bokréta a haldokló bokor
s nem száz és száz kereszt.

Csak fujd a fülünkbe ősz cigány,
ne bánd, hogy zokog a madár
s hogy Szívem, ég tudja, hányadik
poharat issza már.

TARNÓCY ÁRPÁD

A NAGY SZERETETT

Menyasszony (édesen a vőlegényéhez): Ugy-e Lajcsikám, a lakodalmom után is édes anyám közelében fogunk lakni?

Vőlegény (elkeseredetten): Ó persze, hogy persze, olyan közel fogunk egymáshoz lakni, hogy 2 nap és 2 éjjel hazaérhetsz — vasuton.

A legmodernebben berendezett
vas- és festékkereskedés,

ahol mindenféle szerszámok, borotvák, borotválkozó készülékek, épületvasalások, konyhai edények, gáz- és melegítő kályhák, mosógépek, hazai gyurótáblák, derelyemet-szék, zseb és konyhai kések, gyermekkocsik és biciklik, és sok sok más egyéb tárgyak legjobb beszerzési forrása

FIVE BROTHERS

GEGUSTESTVÉREK

vas- és festékkereskedése

8013 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 1184

A detroit-i magyarság előnyösen
ismert, legjobb házfestője és
papirozója

HUNGLER SÁNDOR

405 S. HARBAUGH STREET,
elvéllal bármilyen kis és nagy
munkát s azt a legnagyobb szak-
értelemmel és jutányosan végez.
Minden munkáért jótállást vállal.

Nagymagyarországért!

Ezen a címen hatalmas kötetet
állított össze

VOLLAY FERENC

debreceni tanár az utolsó év-
tized legszebb magyar

hazafias költeményeiből.
A szaválásra rendkívül alkal-
mas kötet postai szállítással
együtt

Egy dolláre 50 centbe
kerül és megrendelhető az
alábbi címen:

VOLLAY FERENC
CSAPÓ UTCA 63. DEBRECEN,
Hungary.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:
1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July 15th, 1926 at the Post Office at Detroit, Mich., under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS

MEGFIGYELÉSEI

MINDENFELÉ jubileumokat tartanak a magyar egyházak és magyar egyesületek Amerikában, s ez azt jelenti, hogy mindenütt öregsünk és fogyunk minden vonalon. Az amerikai magyar lapok gyászjelentésekkel vannak tele, folyton ritkulnak a régi amerikai magyarok sorai s ma holnap hirmondó se marad belőlük. Ugy ötven esztendőskorukban mentek el átlag a régi amerikai magyarok, akiket idő előtt összeroppantott a tetet-lellet ölő munka, a létért való retentő küzdelem.

A rohanó Amerikának fiatal erőre, acélos izmokra van szüksége s a dollár-isten szívtelenül félrerugja azokat, akik oltárán rövid idő alatt ronggyá tépték ma-

gukat. A munkában megrokkant embereket nem használhatják többé gyárban és bányában, szélnek eresztik őket kegyetlenül s ezek a szárnyaszegett öreg madarak beteg gölyaként huzódnak meg a kormos udvarok szögén, mert nem tudják, hogy mi is lesz majd velük itt az "aranyország"-ban, amely éhes piócaaként kiszivta minden életerejüket.

Az amerikai magyar udvarok megteltek ilyen fáradt, csüggedt madarakkal. Már most az a kérdés, hogy mi lesz ezekkel a gyárból és bányából kismizített emberekkel? A munka piacán való elhelyezkedésükre vajmi kevés a kilátás, mert hiszen a gépek tökéletesedése napról-napra több embert szorít ki a munkatelepekről. A lánc-kereskedések, a nagytökéjű vállalatok lassankint megeszik a kiskereskedőket és így az a reményük is elveszett, hogy egy-egy kis boltban tengethessék összetört életük hátralevő részét.

Rájuk nézve csak egy módja lehet még az élet meghosszabbításának és pedig az, hogy vagy a szülőházában, vagy pedig itt visszatérjenek a földhöz, amely ha egyebet nem is, de a mindennapi kenyeret megadja nekik s a szabadban való foglalkozás meghosszabbítja a gyárakban és bányákban elpazarolt életerejüket. A kivénült, elhervadt amerikai magyaroknak vissza kell térniök a földhöz és az östermeléshez, hogy tovább tengethessék életüket.

Az Amerikába került másféle nemzetiségűek között már évtizedek előtt megindult ez a folyamat, de a magyarok nagyon kevés kivétellel ragaszkodtak az ipari telepekhez. Elbálozták és elpiknikezték az időt s csak nagykesőn ébredtek arra a tudatra, hogy a jövőről is gondoskodniok kellett volna. Akik az utolsó negyedszázad alatt valamelyes mozgalmat

indítottak arra nézve, hogy visszavigyék a magyart az ősfoglalkozáshoz, azok sok-sok vesszőfutáson mentek keresztül, mert a bárgyu rövidlátás és a mával törődő önzés kegyetlenül ledöfte mindazokat, akik el akarták vinni a modern rabszolgákat a szabad ég alá.

Az amerikai magyarság életében ütött a tizenkettedik óra. Meg kell menteni, talpra kell állítani az összeroppant, a kétségbeesett amerikai magyarok ezreit. Akik okosan, becsületesen és emberségesen összeszedik, egészséges éghajlat alatt, lehetőleg jóltermő földeken elhelyezik ezeket az összetört magyarokat, azok lesznek az amerikai magyarság legnagyobb jötevői.

LICITALÁS.

MÁRTÁCSKA: (hét éves):
Tudod, az én mamámnak bubifrizurája van. Egészen olyan, mint egy férfi.

ELLÁCSKA: Egészem olyan?
Az én mamám még olyanabb! Neki bajusza is van!

W. H. SCHWARTZ

Éső magyar ügyvéd és hites közjegyző
Ohio államban. 512 Society for Savings
épületében. Cleveland, O.

TELEFONOK:

Cuyahoga Central 3350E. Bel Main 5720

H. E. VARGA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS

541 Society for Savings Bank Bldg.
CLEVELAND, O.
Cherry 8092

ESETEK

NEM TUDTA KIMONDANI
HOGY: HELP.

TÖRÖK Gyuri városunk egyik jeles és szakképzett piktora gondolta, lemossa magáról a gyalázatot, mivel a firnájszos festékek egész tömege borította testét és többek társaságában elment a szomszédos Long Branch tengeri fürdőre lubickolni.

Mikor bement a tenger csapkodó hullámai közé, eleinte csak a lányokon és asszonyokon legeltette méla tekintetét, kik ott sikongtak a kötélbe kapaszkodva, hogy partra ne vághassa őket a hullám, de csak hamar elunta ezt a parázna pislogást és uszó ember lévén, belevetette magát a szép, nagy tiszta vizekbe hatalmas csapásokkal szelvéen keresztül a hullámok hegyeit s völgyeit.

De a tenger néha huncut és épen erre Gyurink nem igen számított. Ő csak uszott, hátra nem nézte s el sem gondolta, menyire vitte már a parttól a tenger vize.

Egyszer aztán, mikor kissé fáradtnak érezte magát, nagy kényelmesen hátra fordult, hogy majd kipihen magát s ekkor vette észre, hogy már alig látja a partot.

Hirtelen munkához fogott és inalt visszafelé. Persze ha az ilyenkor csak olyan simán menne! Többet haladt hátra mint előre; az ár ellene volt.

Még nagyobb erőfeszítéssel próbálkozott partra uszni, miközben hirtelen elmondott magában egy rövid fohászt tengeren járók szerencsés megszabadulásáért való imádságot, s ezzel annyit csakugyan elért hogy mégis közelebb vergődött a parthoz valamennyire. Hanem már nagyon el volt fáradva. Nagy küzködés az így dolgozni az ár ellen.

Mikor már száz lépésnyire lehetett a kötélről, érezte, hogy ereje végkép felmondja a szolgálatot.

Már most szegény nem szegény, de kiabálni fog, gondolta magában, de már a szeméi ki voltak meredve a helyökből jócskán.

No, de az ember ilyenkor nem a szemével kiabál, hanem a szájával és Gyuri is akként cselekedett.

Vagyis hogy csak cselekedett volna, mert mikor kitért a száját, hogy majd ordít egy nagyot, hát egy hullám épen oda loccsant, belecsapva egy csomó sós vizet Gyurinak a szájába, le egészen a torkáig.

Gyuri lenyelte a vizet, ami annál rosszabb volt, mert a teste ezzel is csak nehezebb lett és hősünk még mélyebb színvonalra süllyedt.

Hü a tagadóját ennek már a fele sem tréfa, állapította meg magában György uszóbajnok, s minden erejét összeszedve elrikkantotta magát.

Nos; mit tetszik gondolni; mit rikkanott a Gyuri?

Hát azt rikkanott volna, hogy: help! — de abból semmi sem lett, mert ahogy a száját feltátotta, az megint csak tele lett vízzel és a segélykiáltásból annyi lett hogy: kvákk!

Aztán még egy kvákk meg glubb meg hikk meg makk következett s Gyurink úgy gondolta, hogy elérkezett számára az utolsó órája.

Igy is lett volna bizonyosan, ha Kerecsi Kálmán észre nem veszi és fel nem hívja rá a mentő figyelmét.

A hivatalos life saver rögtön Gyuri után vetette magát s pár pillanat alatt mellette termett.

Gyuri kidülledt szemével bár csak homályosan látta a segélyére siető ember alakot, de életöszöne rögtön visszatért s már előre nyugtatgatta neki a jobb kezét, hogy majd hálából mindjárt ott a tett-helyen szervuszol vele, hanem a life saver igen kitanult okos ember volt, ki jól érti a maga mesterségét és rögtön a szabályokhoz alkalmazta magát.

Mert ezek a vízbeülők igen ravasz emberek. Kapkodnak a kezükkel s ha valakit elkaphatnak, arról már csak a jó Jézus kvétáljon. Lehúzzák azt is magukkal együtt a mélybe.

Ezt pedig egy kitanult életmentőnek meg kell akadályozni, ez az első regula.

Hogy miképen szokták ezt megakadályozni? Ugy, hogy jól kupán csapják az illetőt.

Igy járt a Gyuri is. Ahogy kinyújtotta a kezét, hogy majd szervuszol, a másik kissé oldalt került és olyant vágott ököllal a Gyuri álla kapcsára, hogy szegény piktör szintugy nyekkent belé.

De még ez nem volt elég. Mert ahogy Gyuri kinyitotta a száját, hogy tiltakozzon ez ellen a brutális bánásmód ellen, az életmentő nem volt rest, hanem hirtelen még egy ökölesapást mért egyenesen a halántékára. Ez aztán végkép beadott a Gyurinak; ettől az ütéstől elnyult a víz tetején. Most már az életmentőnek könnyű dolga volt. Megragadta a Gyurit ütökénél fogva és elkezdte ráncigálni a part felé.

Gyuri az ütések dacára is észnél volt, de nem mert már szegény semmit sem csinálni, mert jól tudta, hogy ha csak egyet moccan is, a másik még tán a szemét is kiveti, ennél fogva tehát csak hagyta magát mint az ártatlan áldozati-barány: csináljon vele az életmentő, amit akar.

Igy aztán partra kerültek mind a ketten baj nélkül.

Óriási néptömeg vette őket körül. Egy része az életmentőt ünnepelte, aki csakhamar eltűnt a helyszínéről mint aki megtette a kötelességét, míg a tömeg másik része leginkább Gyuri magyar barátai őt vették körül és kikérdezték, hogy történt, mint történt? szóval ajnározták a Gyurit és örvendezésüknek adtak kifejezést szerencsés megmenekülése fölött.

Gyuri ahogy kiköpdöste a sok fene tengervizet magából és kissé létre jött, rögtön indult is, hogy öltözdödjön.

— Hát nem fürödsz már tovább? — kérdezték az emberek.

— Én? — kérdezte Gyuri méltatlankodva, — a tájkára sem jövök többé ennek a gyilkos tengernek, de még a fürdőkádba se teszem a lábomat többet ebben az életben.

És csak botorkált kifelé a homokban, hogy majd felöltözik.

— De csak talán meg fogod köszönni a life savernek? — kérdezte tőle a Kis Kálmán.

— Mi a fenét köszönjek neki. Talán azt a két pofont, amit kaptam tőle? Ha te olyan két tüzes pofont kaptál volna, megköszönnéd neki? He? Köszönje meg a fene!

És ment öltözni.
Most már úgy van, hogy nem megy többé fürdeni.

(A new brunswicki
"Magyar Hirnök"-ből.)

MAGYAROM!

Suttogjon feletted a hulló falevél,
ha ellopod a más Dongóját.

VETERÁN PESTÁ

régi amerikai és Zöldfülü Marci

MMARCINK, hát mahónap vége van a nyárnak is, aki ojjan vót, mintha nem is lett vóna nyár. Lassankint elgyün a szüret, akit tavaj az okontriban tartottunk meg a Zseni József urral, aki ugyan összeverte a sarkantyukat a halasi szüreten. Mondok most is jobban szerettem vóna ott lenni, de hogy az ember a nagy vizen át mégse mehet gyalog, hát így itt kellett maradni az öreg Dongóval együtt. Hát így mén itt a dolog ebbe a furcsa kontriba, ahol eccer hopp, máskor meg kopp.

El kellett vóna menni Bufalóba, ahun a Szentistvány egyletszeknek vót a husz esztendős juh-báljok, hát mondok fel kellett vóna őket köszönteni. De mit csinájjon a zember, mikor annyi manapság a juh-báld, hogy a zember mán nem is tud hová menni. Dít-rojítba meg harangot szentelnek a katolikus templomba, a Verhovajisták kommencijóznak Picc-burghba, oszt oda is el kék menni, hogy megnézzük a régi szenedőket, mer a zidó mán igen el-jár oszt ki tuggya, hogy lássuk é még egymást valaha.

Akronban meg fene nagy vásárra készülnek. Lesz ott minden, akárcsak Pesten, még követet is fognak választani. Hát mondok ebbe mán magam is szeretnék benne lenni, merhogy sok minden vótam mán, de követ még sose vótam. Pedig szeretném tudni, hogy érzi magát a zember, ha követ lesz belüle.

A magyarok mindenfele igen panaszkodnak, pedig még sose vót

ugy, hogy rosszabbul ne lehetne. Most legalább sokan vagyunk a stappoló junyiba oszt még a zaidó, hogy nem kell fizetni havi díját, hát így valahogy csak kibirjuk.

Mozogj no, Marcink, oszt köpjünk be valahol egy kis mérgest, mer ebbe a száraz világba mán asztat se tuggya a zember, hogy mire való a gégéje.

AZ "ATYAFI"

Ebben a nemzeti kisebbséges világban néha olyan problémákat ad fel a trianoni és más egyezményektől független gyakorlati élet, amelyek ugyancsak gondolkodóba ejthetnek a Népszövetség különböző tanácsait, ha ott foglalkoznának ilyen "kis" problémákkal. Pár nappal ezelőtt a szobi passzuszvizsgálatnál adó dott a legújabb nemzeti kérdés, a melyet azonban minden népszövetségi kodex nélkül maga a probléma okozója oldott meg a lehető legegyszerűbb s a magyar ember lelki világára igen jellemző módon.

Egy tót kömives iparkodott nehezen megszerzett utlevélvel a Felvidéken lakó családjához. Már a vonatban egész esomó földire akadt, megindult hát a társalgás a látottakról, tapasztalatokról, persze gyorsan pergő tót nyelven. Jön az utlevélvizsgáló cseh tisztviselő, a megszokott határrendőri vizsga tekintettel nézi végig a felé nyújtott utlevelet és gazdáját. Minden rendben van, tovább folyik a tót nyelvű diskurzus. Erre még egyszer belenéz a cseh tiszt az utlevélbe, s rászól a kömivesre:

— Maga tót? — kérdi csehül.

— Igenis — feleli a kömives magyarul.

— Akkor miért van itt az utlevélben, hogy magyar?

A bajba került kömives a fejét vakarja.

— Hát hiszen az mindegy, magyar vagy tót — feleli.

— Hogy volna mindegy — dühöng a tiszt, — itt az nem mindegy, hogy valaki tót vagy cseh!

— Hát kérem, azért mindegy, mert nekem minden magyar em-

ber azt mondja, hogy "atyafi," multkor a főszolgabíró megbüntetett 2 napra és ő is azt mondta, "bizony atyafi a törvény törvény, ezt le kell ülni!" Le is ültem tisztelettel. De errefelé még egy cseh ember se mondta nekem, hogy "atyafi."

Franklini figurák

ÓGDENSBURGBA rándult ki két franklini bodi még pedig "otomobilon". Természetes, hogy az elutazás előtt alapos áldomást ittak s mikor megérkeztek Ogdensburgba, a "sófer" bodi még csak ki tudta nyitni a gépkocsi ajtaját, de már a másik bodi hasztalanul kotorászott, mert nem tudta megtalálni a kilincset. — Végül is elővette fényes nappal a villanyos lámpáját, vagyis a "szöröslajt"-ot és úgy kereste meg a kilincset.

Elment a franklini miszisz a volt burdosa után az új lakására és követelte tőle azt a pénzt, amit kölcsön adott neki. A vitába beleszólt a bodi új miszisz, szót szó követett s végül is a kollektáló miszisz kapott két olyan hazai csárdást, hogy testvérek között is megért 25 pengőt. Ráadásul még püspökfalaton is billentették.

Összehorgolt a franklini miszter a misziszével; alapos volt a horgolás, merhogy mind a ketten holdkórosak voltak. Végül is a miszisz megunta a szóharcot, előkapta a beretvát és olyan alaposan megberetválta a miszterét, hogy az kinjában teljes 24 órát töltött a kórházban és egy hétig nem mehetett munkába. Most nem tanácsos megkérdezni a misztertől, hogy mikor beretválja meg a miszisz, mert bal-tához nyul a miszter.

BOLDOGSÁG

- Miért vágsz oly vidám képet?
- Fogorvostól jövök.
- És aztán?
- Nem találtam otthon.

D. B. STONE

MAGYARUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVED

822 Leader-News Bldg. Cleveland, O.
A Superior és East 6-ik utcák sarkán
Telefon: Main 7090 és Central 1388

KVÁRTA PALI SZALONOS UR A BÁRNÁL

KUTYA rossz világ van, annyit mondok. Mán egészen berozdált a regiszterem, mer néha egy félnapig se csenget. Pedig mit ér egy a szalonos ur élete, ha nem nycmogathatja a regisztert. Mer a legszebb muzsika a regiszter csengetése.

Most csak a stappoló emberek ülnek nálam oszt köpködnek. Néhanapján nekibuzdulnak egy-egy mérgező irányába, de aszongyák, hogy irjam fel. Monok, én nem irok semmit. Mennyenek el az öreg Dongóhoz, mer az ugyis ingyen ir régóta, hát neki nem árt.

Hát cudarul vagyunk. Pedig mit ér majd ez a kontri szalonos urak nélkül, már most is alig ér valamit, hát még ezután.

KIHAJITOTTÁK.

MAMA: Az angyalok hozták az égből a kis testvéredet, Tónika!

TÓNIKA: Ahogy ez bömből, mama, én azt hiszem, nem hozták, hanem kihajitották!

HEGEDÜS PÁL

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt küld és elad hajójegyeket minden vonalra. — Aki pedig nyakmerevésben van, az kaphat nála bedörzsölésre finom olajat.

AZ ELGURULT DRÁGAKŐ

VAKMERŐ furfanggal és tervszerűséggel keresztül vitt család áldozata lett Budapesten Schmidt János Váci-uti vendéglős. A forgalmas vendéglőben az egyik délelőtt megjelent egy jól öltözött sötét zakóruhás, keménykalapos, galamszürke keztyűs fiatalember és az egyik asztalnál foglalt helyet. Pörköltet és sört rendelt, jóízűen elfogyasztotta az ételt és az italt, azután odaszólt az egyik pincérnek:

— Fizetni!

Azzal már ki is gombolta és lerántotta egyik kezéről keztyűjét. A következő pillanatban, amikor a tulajdonos az asztalához ért, hirtelen izgatottan felkiáltott:

— Hallatlan! A gyűrűmből kiesett a briliáns és elgurult valahová!

Azzal megmutatta az ujján csillogó aranygyűrűt, melynek foglalatóból valóban hiányzott a drágakő.

— Rettenetes! — sopánkodott az elegáns ur — ez a gyűrű értékes családi ereklye és a benne levő briliáns egy egész vagyont ér! Okvetlen meg kell találnom a követ!

A briliáns elvesztésének híre az egész személyzet összegyülekezett s az előkelő idegennel együtt neki látott az elgurult drágakő megkeresésének. A vendéglő minden zegér-zugát felkutatták, az asztalról leszedték a terítéket a szőnyeget felgöngyölítették a padló hasadékait és a sarkokat késsel és villával fürkészték át, — de a vagyontérő briliáns nem volt sehol!

Jó félóra mulva az előkelő ur ki merülten hagyta abba a kutatást.

— Sajnos, most el kell mennem, egy sürgős üzleti ügyben. De nem tudok belenyugodni, hogy a briliáns elveszett, majd este újra benézek ide. Aki megtalálta a briliánst, annak ezer pengő jutalmat adok.

— Kifizette a pörköltet és a sört — a vendéglős aig akarta elfogadni a pénzt — és szomoruan indult kifelé. Bucsuzáskor még egyszer lelkére kötötte a vendéglősnek és személyzetnek, hogy kövessenek el mindent az elgurult drágakő felkutatására, mert az ezer pengőt nyomban kifizeti a becsületes megtalálónak.

El lehet képzelni, hogy aznap délben és délután valósággal fenekestül felfordult a rend a Schmidt-féle vendéglőben. Nem volt fontos a kiszolgálás, a pincérek, a csaposok, sőt még a vendégek is az eltűnt briliánst keres-

ték. Amellett persze minden vendéget árgus szemmel figyeltek nem bukkan-e rá véletlenül a drágakőre, melyért ezer pengő jutalom jár.

A figyelés a délutáni órákban eredménytelennel járt. Az egyik pincér lélekszakadva figyelmeztette a vendéglőst, hogy egy vendége, aki az aranygyűrűs idegen asztala közelében ült, hirtelen lehajolt s egy csillogó, apró tárgyat kapart ki a szőnyeg egyik ráncából. A vendéglős rögtön odasietett:

— Kérem uram, mi délelőtt óta keresünk egy követ, melyet egy délelőtti vendégünk veszített el. A pincér látta, hogy uraságod megtalálta.

— Ugy van, — felelte habozás nélkül az ismeretlen vendég — csak ugyan találtam itt egy követ.

— Kérem, tessék átadni nekem, mert tulajdonosa este érte jön.

— Ugyan kérem, azért? — mondta fitymálóan a vendég.

— De mennyire kérem! — kotytyantotta ki a vendéglős. Hiszen az egy értékes családi ereklye s a tulajdonosa személyesen jön érte.

Talán bizony jutalmat is ígért a megtalálónak?

— Ezer pengőt kérem! — bökte ki egy pincér.

— No lássák kérem — érvelt a vendég — maguk ezer pengőt keresnek a követ. Akkor inkább én magam fogom átadni neki, hiszen mint megtalálónak nekem jár az ezer pengő jutalom!

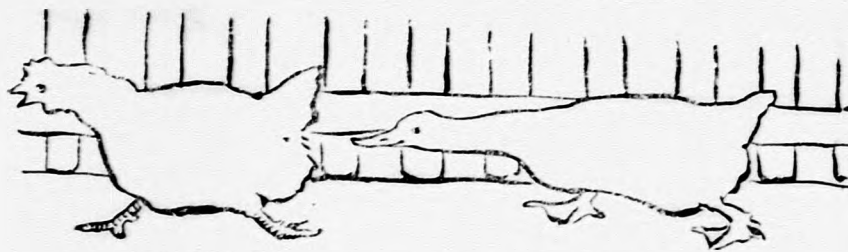
A "becsületes megtaláló" a csalódott és dühös arcok láttára magához hívatta a vendéglőst.

— Nézze kérem, Schmidt ur, monddta, látom, hogy haragszanak rám, amiért én aspirálok az ezer pengőre. Nos, én nem vagyok pénzsóvár ember, hadd keressenek maguk is. Ha ötszáz pengőt kapok, itt hagyom a követ, s maguk még mindig keresnek az üzleten. Helyes?

Az ajánlat olyan kecségető volt, hogy a vendéglős gondolkodás nélkül leolvasta az asztalra az öt százpengőt. A vendég átadta a követ, fizetett és távozott.

Sem ő, sem az előkelő idegen nem került elő többé.

A detektívek megállapították, hogy a két jólöltözött futóvendég előre elhatározott terv alapján értéktelen üvegdarabért csaltak ki ötszázpengőt.

AZ AMERIKAI TÓTOK

egy olyan tót nyelvű High School és kollégium felépítését tervezik, a mely kerek egy millió dollárba fog kerülni. A tervek már annyira előrehaladtak, hogy esetleg még szeptemberben összeül az a 15 emberből álló bizottság, a mely az ügyben dönteni fog. A bizottság elnöke egy Bosak nevű scrantoni tót bankár, aki tudomásunk szerint a leggazdagabb amerikai tótok egyike.

Ezt a millió dolláros kollégiumot Pennsylvánia fővárosa, Harrisburg mellett építik föl, de amellet vagy százötven ezer dollárt fognak költeni a Danville, Pa., melletti leányakadémia tovább fejlesztésére is.

E terveikkel kapcsolatban jelentik egyuttal azt is, hogy országszerte folyamatban van a mozgalom, amelynek célja az, hogy az amerikai tótság iskolát és nevelőintézetét minél magasabb színvonalra emeljék.

Ennyit mond az a rövid hír, a melyet a minap egy nagyon tekintélyes amerikai napilapban olvastunk. A tótok tehát egy millió dollárt fognak fordítani egy új tót főiskola felépítésére s mellesleg, 150 ezer dollár költséggel tovább fejlesztik egyik leányiskolájukat. De a többi nevelő intézetre is sor kerül.

Nem árt, ha néhanapján mi, büszke magyarok tudomást szerzünk ilyen hírekről is. Ezek a hírek azt mutatják, hogy rajtunk kívül mások is vannak a világon, sőt az Egyesült Államokban is, hogy mégsem mi vagyunk a világ közepe s mégsem mi visszük végbe a legnagyobb dolgokat, amiket valaha bevándorolt népek ebben az országban felmutathattak. Vannak mások is, akik szintén csinálnak valamit. köztük a tótok, akik egy kicsit összefognak és egy millió dolláros intézményt alapítanak nevük és fajtájuk föntartásának céljából.

Igazán nem tudjuk, hogy a tótoknak hány nevelőintézetük van Amerikában, de azt tudjuk, hogy van jó esomé. Azt is tudjuk, hogy hány van nekünk, amerikai magyaroknak. Igen könnyen el lehet számlálni. Nincsen egyetlen egy sem.

Vannak egyházaink s mellettük több helyen alsófoku iskolák, de arra legföjebb legmerészebb álmaiban gondolhatott valaha a legrajongóbb magyar is, hogy valaha talán felsőfoku intézetünk, kollégiumunk is lesz. Ha valaha eszébe is jutott ilyesmi valakinek, ma már végképpen abban, hagyta az ábrándozást. Amit ki tudtunk vivni, mindössze annyi, hogy a lancasteri főiskolán van magyar nyelvű tanítás és Amerika egy két nagyobb főiskolájában, köztük a pittsburghiban is, hasonlóképen sikerült a magyar nyelvet rendes tantárgynak elfogadtatni. Mindezek vajmi kevés áldozatba és munkába kerültek a magyarság részéről.

A tótok, ugylátszik, sokkal jobban tudják, mint mi, hogy mit csináltak. Akármennyi bajuk is van a csehekkal, mégis a győztesek oldalán vannak s igyekeznek, hogy a győzelem gyümölcsét megtartsák maguknak. Tudjuk, a műveltség, a kultura fegyvereivel cselekszenek. A tót nyelv, irodalom és történelem becses előttük s fönmaradását akarják.

Vajjon mi mindent tudnának csinálni ezek a tótok, ha a mi történelmünk, a mi irodalmunk, a mi nyelvünk volna az övék. Micsoda világraszóló propagandát csapnának mellette!

Mi tudjuk, hogy van történelmünk, irodalmunk, nyelvünk, amelyre jogosan büszkék lehetünk, de azután ennyiben is marad a dolog. Büszkék vagyunk a kulturális kincseinkre, de szépen meg is elégszünk a büszkélkedéssel. Arra, hogy ezeknek a kincseknek hajlékot, palotákat, iskolákat kellene állítani itt is, mint mondottuk, legföjebb egy két rajongó magyar gondolt valamikor. Ma már ezek sem gondolnak erre, ho ugyan élnek még.

A napokban kaptunk egy levelező lapot az ohioi Cambridge Springről. A levelezőlap egy óriási, remek iskolaépületet ábrázol és föléje van írva: Polish National Alliance College. Vagyis valamelyik nagy lengyel szövetség által épített és föntartott kollégium. A gyönyörű, óriási épületet einézve, meg kell állapítanunk, hogy annak az ára sem nagyon messze

járhat a millió dollártól. Azok a lengyelek építették, akik négyszer vagy ötször annyian vannak Amerikában, mint mi magyarok.

Volna-e bátorsága valakinek ma fölemelni a szavát azért, hogy mi magyarok, legalább a számarányunkhoz képest alkossunk valami hasonlót? Ha a tótok tudnak csak egy iskolára egymillió dollárt szánni, miért ne tehetnők meg, hogy mi is építsünk egy olyan iskolát, amely kétszázézer dollárba kerül?

Ilyen bátor ember azonban nem akad. Még a bátorság terén mi magunk se vittük ennyire. Féltlenők ugyanis a fejünket a beveréstől, a melyhez a téglát egész bizonyosan azok a magyar testvérek szállítanák, akik a legnagyobb hangon és a legelszántabb melldöngetéssel szoktak dicsekedni a magyarságukkal.

(Pittsburghi "Magyar Ujság"-ból)

HONFITARS!

Hátralékos létedre benézhetnél a tükörbe és megláthatnád, hogy milyen csunya egy hátralékos.

FONÁL

tiszta sodort gyapjuból kézi kötéshez. Ugyancsak horogöltéses szőnyeghez való fonál. 50 cent egy 4 unciás csomag. Utánvét mellett küldjük. Irjon még ma ingyen mintáért. Kérdezősködjék a mi gyapju pokrócainkról.

Concord Worsted Mills
West Concord, New Hampshire

8 NAP A TENGEREN

Magyarországba

vagy onnan ide

BRÉMAN AT

A legnagyobb és legyorsabb német hajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóin. Kizárólag csinos 3. osztályú Stateroomok. Leszállított áru körutazási hajójegyek.

Felvilágosításért forduljon a helyi ügynökhöz, vagy

32 Broadway, New York

NORTH GERMAN

LLOYD

Hirek "Pencelvánia"-ból

KEGYETLENÜL összeakadt hat mckeesporthi bodi az egyik csárdában. A függetlenek a csatlakozottakkal akasztottak össze és pedig a duráknak nevezett nemzeti játékban. Az volt a megállapodás, hogy amelyik fél vesztes lesz a "durnyi"-ban, a másik félnek "trítottolni" tartozik koponyánként 50 centig. A függetlenek igen ijesztgették a csatlakozottakat, hogy elverik rajtuk a port, de bizony a nóta vége az lett, hogy a csatlakozottak győztek és a függetlenek leszurkolták koponyánként az ötven vasakat.

A győztes csatlakozottak jókedvűen öblögették a torkukat, rágyújtottak a potya szivarokra, míg a vesztesek csak a nyálat nyelegették. Kalóz György koma pedig nagyon meg volt elégedve a "kosz cimerek"-kel.

Northampton-ban nagy vitakozás volt a Sacco-ügyből kifolyólag. Az egyik miszter, aki valamikor elnök ur is volt, még a "kukacok"-at is belekeverte a dologba s azt mondta, hogy azok igen derék fiúk, mert a katekizmust tanítják azoknak, akik nem tudják. A nagy vita hevében még a magyar zászlót is megérintette és azt mondta, hogy tulad rajta, mihelyt visszakerül a régi tisztségébe.

A másik bodi erre még jobban nekiirányozta a viharágyukat s a tudákos bodi mérgében már az eget fenyegette az ökleivel. Szerencsére jött egy mentőangyal, a ki a friss levegőre szőlította a mérges bodit, aki ököllel verte a fejét s ugyancsak mondogatta:

— Csemu izrász druga.

C S E R L A J O S
8126 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek muníció kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Védlekről érkezők keresések fel üzletét.

"Samu" készülődik

Kedves Nénik és Bácsik! Megígértem a multkoriban, hogy nemsokára meglátják a pikésémet mezőkövesdi matyó ruhában. Karikásom is lesz, a mit az édesapám hozott a mult éven a Hortobágyról, a kalapom mellett pedig igazi tuzok toll lesz, ezt meg a mi kedves Zsenyi Józsi bácsink küldte a magyar földről. Hát mondhatom, hogy nagy legény leszek, csak még egy pár takaros magyar csizma, meg jópengésű sarkantyú kell a ruhához és akkor rendben vagyok. Meg is lett volna már a pikésém, de egy kis baj esett, mert a mezőkövesdi gatyában elszakadt a madzag és most be kellene ráncolni, de az édesanyám régóta beteg és így elmaradt a ráncolás, legfőlebb engem szednek néha ráncba.

A hortobágyi karikással meg anynyit pattogtam, hogy a sudár mind leszakadt róla és azt is meg kell agyusztálni. De most nincs sok kedvem hozzá, mert vége van a vakációnak, pedig még észre sem vettem, hogy vakációnk volt. Máskor el szoktunk menni halászni az édesapámmal, de ezidén fuccsba ment minden. Csak egyszer sikerült halásznom úgy sutytyomban, de akkor se fogtam halat, hanem engem fogtak ki a vízből, mert beleestem. Otthon azután ugyancsak megszáritották rajtam a ruhát.

De hát csupa bajjal van tele ez az élet.

Lindbergh-emlék

Lindbergh ezredes, aki elsőnek repülte át az Atlanti Óceánt, ünnepeltté lett az egész világon. Különösen is nagy volt az öröm Detroitban, ahol Lindbergh született. A "levegő Columbus"-a augusztus 10-én látogatta meg szülővárosát, ahol nagy ünnepeléssel és szeretettel fogadták. A látogatás emlékére a "Michigan Mutual Liability Company" fényesen kiállított Lindbergh albumot adott ki és értékes Lindbergh érmeket. Mindkettő művészi munka és csak gratulálni lehet az említett társulatnak, elsősorban pedig a társulat elnökének, P. W. A. Fitzimmons-nak, a gyönyörű emlékért. Detroit lakossága köszönettel tartozik neki.

Jóraivaló magyarok

Ujabbban a következő jóraivaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Németh Zoltán Phillipsburg, Laky Béla Chicago, Princ Lőrinc Northampton, Hován S. György Toledo, Ujhelyi István Lorain, Varga András Alpha, Pohl János Dayton, Seifferth A. Pittsburgh, Rakatzky Mihály Bridgeport, Bene András Franklin.

Fogadják a Dongó köszönetét.

GYAKORLAT TESZI A MESTERT

A delikvenst akasztani viszik. Mikor a hóhér a nyakára teszik a kötelet, úgy izeg-mozog, hogy a kötél félrecsuszik és a halál nagyon nehezen akar beállani.

— Ügyetlen — mordul rá a hóhér.

— Bocsánat — mentegetőzik fuldoklás közben a delikvens — a legközelebbi alkalommal már jobban fog menni.

MÜERTŐ

Kohnné egy párisi mükereskedésben megáll egy halotti maszknak előtt:

— Istenem, — sóhajtja finoman — ha ez az Anatole France megszólalna...

— Akkor azt mondaná — jegyezte meg a mükereskedő, — hogy téved, Madame, mert én Viktor Hugo vagyok.

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-színház épületében.
Bemutató órák: Hétköznap 4. ó. 9-601
este 8 óráig. Vasárnap 2-5 óráig.

SZÓT KÉREK

A MIKOR a bajok és gondok közepette elgondolkoztam a dolgokról, sok minden eszembe jutott. Mert az öregedő ember elméje hasonlatos a tehénhez; felbőfői a multat és azon rágódik. Mikor így öregszik az ember, akkor azt hiszi, hogy meg is okozott és a mostani eszével nem úgy csinálná a dolgokat, amint csinálta fiatalabb korában. Én is ugyancsak elsorolgattam, hogy ezt meg amant másként cselekedtem volna a mostani eszemmel, elsősorban pedig nem törődtem volna az emberek bajával, azután pedig nem ráncigáltam volna azokat, akik a magyarok zsebeiben kotorásztak, hanem szépen elvettem volna a sápot és most anyagi gondok nélkül végigpipáznám az élet hátralevő részét s lennék köztisztelő álló férfiú, mert nálunk a becsület és tisztelet annak adódik, akinél sűrű a garas.

Mindezeket elgondoltam én igen takarosán, de a végén az én megokosodott öreg eszemmel is csak odalyukadt ki a dolog, hogy megint csak olyan bolondul csinálnám végig ezt a földi paradét, ahogyan végigcsináltam. — Mert mindenre születni kell. Aki nem szereti és imádja a pénzt, azt a pénze szereti. És ezzel el is van intézve a dolog. A pénz imádása pedig mindenkinek veleszületett erénye, vagy hibája. Én nem imádom a pénzt és így a pénz egyszerűen füttyül rám.

No, nem éppen a pénz hiánya bánt engem elsősorban, hanem inkább azt fájlalom, hogy a pénztelenség rabszolgaságot jelent, mert az ember oda van láncolva, akárcsak valamikor a gályarabok voltak és nem valósíthatja meg szépen kicifrázott álmait.

Én például nagyon szerettem volna még egy pár könyvet összeírni. Szerettem volna felöltöztetni a gondolataimat betüruhákba, de a kenyérgondok télre rugdaltak, akárcsak egy beteg, fogatlan kutyát. Hát így azután lassankint elmosódnak a színes álmok és tovább imádkozunk, tovább küzdünk a napi kenyérért.

Hanem azért így tépelődés közben is nagyokat mulattam egyes magyarokon, akik úgy futottak el mellőlem a bajok közepette, akárcsak a rongy patkányok a sülyedni készülő hajóról. És nagy-nagy gyönyörűséget okoztak nekem azok az egyszerű, kis emberek, akik a saját nagy bajukban is gondoltak rám, meg-megvizsgáltak egyszerű soraikkal és a maguk szűkös kenyéréből küldtek egy-egy falatot.

Hát vannak nagyon, de nagyon hitvány emberek ezen a nagy világon, de vannak nagyon jók is. Ezért a kevés nagyon jó emberért meglehet bocsátani a tengersok rongy embernek, hogy rongy ember.

Magyar szeretettel

KEMENY GYÖRGY

ISKOLÁBAN

A tanító ur az iskolában a jelző és a határozó fogalmát magyarázza és azt példával is illusztrálja.

— Például, — szól Mórlickához — mi vagyok én?

— Egy ember, — feleli Mórlicka.

— Rendben van. De milyen ember?

— Egy kicsi ember.

— És milyen kicsi ember?

Mórlicka gondolkozik egy pillanattig, aztán rávágja.

— Egy nagyon csunya kicsi ember.

AZ MÁS

— Singer ur, ha úgy szereti a nőt, miért nem nősül meg?

— Szamár! Ha valaki a virágokat szereti, még nem kell, hogy kertésznek menjen.

PONTOS MÉRTEK

Kohonné elmegy az üzletbe, hogy férjének gallért vásároljon.

— Hányas szám kell a kedves urának? — kérdi a segéd.

— Ejnye, ejnye, a számát elfelejtettem — mondja Kohonné, de a két kezemmel pont körülérem.

YORKVILLEI CSENDELET

— Uram, önnek rémes pincérei vannak.

— Nagyon örvendek.

— Mit örvend ennek?

— Hogy végre akad egy vendég, aki nem az ételekre panaszkodik.

MAGYAR
TEMETKEZÉSI
VÁLLALAT
ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEGFENYEBB, TÖL A LEGERGYSZEREBB, A LEGJUTÁNYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

Dr. FARKAS GÉZA
500 DOLLÁR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tankes és hajójegy.

Forduljon hozzám bizalommal.
1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

TALÁNY

MI EZ?

Pest van van
van van **Miskolc**
van van

A megfejtés díja: egy szép könyv.

A megfejtés beküldésének határideje: 1927 szeptember 22.

Az augusztus elseji számban közölt talány megfejtése:

KIS ERNŐ.

Helyes megfejtést küldtek be a következők: Andrin Antal, Kovács P., Kerekes János, Magyar N.

A jutalmul kitűzött könyvet Magyar N. (Boston) nyerte meg.

TOLEDOBAN

Hovan S. György honfitársunk váltalta el a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

Vetésem-aratásom

Vetettem álmot. Arattam könnyet.
A könnyezők közt én a legtöbbet.
Nevettek rajtam,
Ha tikkadt ajkam
A Jób imáját suttogetta halkan.

Búzáat vetettem, konkolyt arattam.
A terméséből fejfát faragtam.
S ha észrevettek,
Rámnevettek

A mindig vigak s ünnepeltek.

Felhők közt szálltam, mélységbe estem.

Sok tarka álmom elvesztegettem,
S nem volt, ki szánjon,

Nem volt, ki várjon

S tört szívem előtt ajtót kitarjon.

De érzem, lesz még szebb aratásom.

Örömöm lesz csak és semmi másom.

S irigyek jönnek,

Felém köszönnek

S morzsáját kéri sok örömömnek!

MÓRA LÁSZLÓ

A "Dongó" postája

L. P. A betegeket köszönettel vetük. Gondunk lesz a küldött dologra.

P. M. Bizony öreg pajtás ilyen ez a nagy élet. Igaza volt Petőfinek, hogy "a hosszas szolgálat jutalma egy érdempénz s egy rongyos öltözet."

V. K. A komiszkodásait vigye másfelé. A Dongó nem arra való, hogy veszekedni tanítsa a magyarokat. Van itt anélkül is elég civakodás.

T. F. A lapot beszüntetheti de "orderek"-et nem fogadunk el.

J. Sz. Nem rossz de tulságosan borsos.

L. K. Köszönet a jótanácsért, de ezzel nem lehet a számlákat kifizetni.

M. N. Muffolnak lesz rá gondja.

Több dologról máskor szólunk.

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.

AURORA, ILL.: Fodor K. József.

AKRON, O.: Ignác István.

ALLIANCE, O.: Szabó Károly.

ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.

BETHLEHEM, PA.: Hacker Ferenc.

BUFFALO, N. Y.: Csonka Illés.

BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.

CHICAGO, ILL.: Laky Béla.

CLEVELAND, O.: Bazsó András.

COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.

DAYTON, O.: Pohl János.

DONORA, PA.: Turfa Sándor.

DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.

FRANKLIN, N. J.: Bene András.

HOMESTEAD, PA.: Nagy József.

KULPMONT, PA.: Marosi György.

MILWAUKEE, WIS.: Beleznay F.

NEW BRUNSWICK, N. J.: Sütő Ferenc.

NEW YORK, Demeter K. József.

NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.

NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc

PASSAIC, N. J.: Papp D. Károly.

PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.

PHILLIPSBURG, N. J.: Németh

Zoltán

PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.

PITTSBURGH KÖRNYÉKE: Andaházy A. Sándor.

ROEBLING, N. J.: Agócs József

SHARON, PA.: Kuti Tamás.

ST. CLARSVILLE, O.: Kovács János.

TOLEDO, O.: Hovan S. György.

TRENTON, N. J.: Rinyu György.

RENDKIVÜLI KEDVEZMÉNY

AKIK 1927 SZEPTEMBER 15-IG BEKÜLDIK

EGYÉVI ELŐFIZETÉSÜKET

A DONGÓNAK ÉS MELLÉKELNEK A 3 DOLLÁRHOZ
HUSZONÖT CENTET,

AZOK EGY KÉT DOLLÁROS KÖNYVET KAPNAK
AJÁNDÉKBA.

Erre a kedvezményre csakis azok tarthatnak számot, akik a kiadóhivatalba küldik be az előfizetést.

BOROSS GÉZA

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ, — KÖZJEGYZŐI
ÉS REAL ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON AVENUE

CARY STREET SARKÁN

M E G N Y I L T

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZIVES TÁMOGATÁSÁT KÉRI

BOROSS GÉZA

KEMÉNY GYÖRGY
ELŐADÁSAI MAGYARORSZÁGI UTJÁRÓL
ÉRDEKES MAGYARORSZÁGI
MOZGÓKÉPEK

KISÉRETÉBEN

A LEGKÖZELEBBI ELŐADÁS AKRONBAN LESZ.

RENDKIVÜLI ÉRDEKES KÉPEK Budapestről, a Hortobágyról, a Dunántulról, Egerből, a Balatonról, Debrecenből, a Nagyalföldről, Kassáról, Székesfehérvárról, Szombathelyről, Mezőkövesdről, a Bakonyból, Zircről. Pécsről, Kisberről és Magyarország több más helyéről.

MINDENKI NÉZZE ÉS HALLGASSA
MEG EZT A RENDKIVÜLI ELŐADÁST